

Sygnatura akt *INs 1916/15*

POSTANOWIENIE

P., dnia 23-06-2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wodzyńska -Radomska

Protokolant Barbara Janiszewska-Górka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23-06-2016 w P.

z wniosku P. S.

przy udziale (...) S.A. z siedzibą w W.

o zasiedzenie

POSTANAWIA:

- 1) stwierdzić, iż wnioskodawca P. S. nabył przez zasiedzenie w dniu 12.08.2011 roku własność ciągnika marki S. koloru białego o numerze VIN (...),
- 2) zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 2.457,00 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Agnieszka Wodzyńska-Radomska

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym dnia 2 listopada 2015 roku wnioskodawca P. S. wniósł o stwierdzenie, że nabył przez zasiedzenie w dniu 12 sierpnia 2011 roku własność ciągnika marki S. koloru białego o nr VIN: (...) oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że wnioskodawca w dniu 11 sierpnia 2008 roku zakupił w firmie (...) z siedzibą w B., ul. (...), powypadkowy ciągnik siodłowy (...) koloru białego o nr VIN (...). Przy zakupie zostały sprawdzone wszystkie dokumenty pojazdu oraz oznaczenie nr VIN. Dokumenty były zgodne z oznaczeniem na pojeździe, które nie nosiło żadnych znamion fałszowania. Również cena, jak i okoliczności zakupu, nie mogły przy dochowaniu należytej staranności budzić wątpliwości wnioskodawcy co do pochodzenia kupowanego pojazdu. Tym samym w dniu 11 sierpnia 2008 roku wyżej wymieniony ciągnik siodłowy został objęty w posiadanie samoistne w dobrej wierze. Wnioskodawca eksploatował pojazd w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą Usługi (...). Pojazd ten wielokrotnie przechodził przegląd rejestracyjny i był kontrolowany przez różne służby. Nikt nigdy nie kwestionował pochodzenia pojazdu. Dalej wnioskodawca wskazał, że w dniu 13 kwietnia 2015 roku funkcjonariusze Wydziału do (...) z Przystępczością Samochodową Komendy Miejskiej Policji w P. ujawnili i zatrzymali u wnioskodawcy wyżej wymieniony pojazd marki S.. W wyniku przeprowadzonych badań z zakresu mechanoskopii i identyfikacji stwierdzono, że pojazd posiada inne oznaczenie VIN. Ponadto, stwierdzono że przedmiotowe auto zostało skradzione na szkodę firmy (...) – (...) w P. pomiędzy 1 a 2 lipca 2008 roku. Firma ta uzyskała odszkodowanie za skradziony pojazd od (...) S.A. i na jego rzecz nakazano zwrot przedmiotu zasiedzenia. Postanowieniem z dnia 29 września 2015 roku umorzono postępowanie wobec wnioskodawcy.

W piśmie z 5 kwietnia 2016 roku uczestnik postępowania (...) s.a z siedzibą w W. wniósł o oddalenie wniosku oraz o zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania.

Uczestnik postępowania zakwestionował przede wszystkim to, że wnioskodawca posiadał pojazd w dobrej wierze.

Stanowisko stron nie uległo dalszym zmianom.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca w dniu 11 sierpnia 2008 roku zakupił od S. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w B., ul. (...) ciągnik siodłowy marki (...) o nr VIN (...). Oferta sprzedaży przedmiotowego ciągnika została znaleziona w gazecie (...). Wnioskodawca nabył samochód za kwotę 26.840 zł, przy czym część kwoty tytułem zaliczki została wpłacona przed przywiezieniem ciągnika do P., a druga część po dostarczeniu ciągnika przez pracownika wnioskodawcy i dokonaniu jego oględzin oraz oszacowaniu kosztów naprawy, z uwagi na, to że był on uszkodzony. Wraz z pojazdem wnioskodawca otrzymał kartę pojazdu.

Od czasu zakupu przedmiotowy pojazd użytkowany był przez wnioskodawcę w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej Usługi (...).

Dowody: faktura VAT nr (...) z dnia 11 sierpnia 2008 roku – k. 8; dowód rejestracyjny ciągnika – k. 9-10; certyfikaty i dokumenty potwierdzające pochodzenie pojazdu – k. 13-27; karta pojazdu – k. 28; zeznania P. S. – k. 58-59;

W dniu 13 kwietnia 2015 roku na terenie parkingu znajdującego się w P., przy ul. (...) funkcjonariusze Wydziału do W. z Przystępczością Samochodową Komendy Miejskiej Policji w P. zatrzymali pojazd wnioskodawcy. W wyniku przeprowadzonych badań z zakresu mechanoskopii i identyfikacji pojazdów stwierdzono, że tabliczka znamionowa pojazdu nosi ślady niefabrycznego mocowania, a naniesiony na powierzchni prawej przedłużnicy ramy numer nadwozia (...) nosi widoczne pozafabryczne ślady przerabiania znaków numeru. Oryginalny numer VIN przedmiotowego pojazdu jest następujący: (...). W związku z tym pojazd został zatrzymany, a następnie w dniu 14 kwietnia 2015 roku wszczęto dochodzenie w niniejszej sprawie.

Okoliczności bezsporne;

Postanowieniem z dnia 9 września 2015 roku Komenda Miejska Policji w P. zwróciła uczestnikowi postępowania (...) S.A. dowód rzeczowy w postaci ciągnika siodłowego marki S. koloru białego o nr VIN: (...) jako podmiotowi uprawnionemu. Natomiast dowód rejestracyjny o numerze seryjnym DR/BAL (...) od ciągnika siodłowego marki S. o nr rej. (...) oraz tablice rejestracyjne o wyróżniku Po 394JP zwrócono do Wydziału Komunikacji Urzędu Miasta P..

Postanowieniem z dnia 29 września 2015 roku umorzono dochodzenie w sprawie zaistniałego w nieustalonym miejscu i czasie przerobienia znaków identyfikacyjnych VIN w pojeździe marki S. o numerze VIN: (...), tj. o przestępstwo z art. 306 k.k. wobec niewykrycia sprawy.

Dowody: postanowienie z dnia 9 września 2015 roku w przedmiocie dowodów rzeczowych – k. 169 akt I Ds. 1489/15; postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 29 września 2015 roku – k. 285 akt I Ds. 1489/15;

Sąd ocenił dowody, jak następuje:

Okoliczności przytoczone w stanie faktycznym zostały ustalone na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych zebranych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy I Ds. 1489/15 oraz zeznań wnioskodawcy P. S..

Wartość dowodowa dokumentów nie budziła żadnych zastrzeżeń. W związku z tym dokumenty urzędowe mogły w postępowaniu stanowić dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), natomiast dokumenty prywatne dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły stosowne oświadczenia (art. 245 k.p.c.). Merytoryczna treść zgromadzonych w sprawie dokumentów nie wzbudzała wątpliwości.

Zeznania wnioskodawcy, Sąd uznał w całości za wiarygodne, gdyż były one obiektywne, spójne i logiczne, a także korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Brak było też podstaw by je kwestionować.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Zasiedzenie jest jednym ze sposobów nabycia własności rzeczy. Wystąpienie tego skutku ustawa uzależnia od określonego oddziaływania na rzecz i to w pewnym oznaczonym okresie czasu.

Zgodnie z art. 174 § 1 k.c. posiadacz rzeczy ruchomej niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada rzecz nieprzerwalnie od trzech lat jako posiadacz samoistny, chyba że posiada w złej wierze. Powołany powyżej przepis określa przesłanki nabycia własności rzeczy ruchomej w drodze zasiedzenia przez jej posiadacza.

Posiadacz samoistny jest w dobrej wierze wówczas, gdy takie jego przekonanie, choć w istocie błędne, jest jednak usprawiedliwione w świetle doświadczenia życiowego oraz obiektywnych zasad rozumowania. Dodać też należy, że przekonanie posiadacza, że jest on właścicielem rzeczy, jest usprawiedliwione wówczas, gdy ani okoliczności towarzyszące nabyciu rzeczy, ani zdarzenia, które miały miejsce w trakcie trzyletniego okresu posiadania tej rzeczy, nie powinny były - przy ich obiektywnej ocenie - wzbudzić w posiadaczu wątpliwości co do przysługującego mu prawa. Złą wiarę można zatem zarzucić zarówno samoistnemu posiadaczowi, który wie, że właścicielem nie jest, jak i temu, który z uwagi na konkretne okoliczności powinien taką wiedzę posiadać (tzw. zwykle niedbalstwo).

W realiach niniejszej sprawy wnioskodawca w chwili zawarcia umowy sprzedaży, tj. w dniu 11 sierpnia 2008 roku pozostawał w dobrej wierze, gdyż sprzedający przedłożył wnioskodawcy dokumentację potwierdzającą pochodzenie pojazdu, fakturę oraz kartę pojazdu, zgodnie z którymi był właścicielem pojazdu, a przedłożone dokumenty oraz nr VIN pojazdu nie budziły podejrzeń i pozwoliły wnioskodawcy na skuteczne zarejestrowanie samochodu na siebie. Od tego momentu wnioskodawca korzystał nieprzerwanie z przedmiotowego pojazdu, a utracił posiadanie w dniu 13 kwietnia 2015 roku kiedy to funkcjonariusze policji w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi dokonali kontroli pojazdów znajdujących się na terenie parkingu, przy ul. (...) w P., w wyniku której ujawniono, że numer nadwozia pojazdu nosi widoczne pozafabryczne ślady przerabiania znaków numeru. Z chwilą uzyskania informacji o nielegalnym pochodzeniu pojazdu, wnioskodawca nie mógł więcej żywić usprawiedliwionego przeświadczenia, że przysługuje mu wykonywane przez nią prawo.

Należy zauważyć, iż domniemanie dobrej wiary nie zostało w sprawie obalone przez uczestnika postępowania. Zeznania wnioskodawcy były logiczne i znajdowały oparcie w zasadach doświadczenia życiowego. Wnioskodawca posiada więcej tego typu pojazdów w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Przy zakupie pojazdu wydano mu niezbędne dokumenty pojazdu. Pojazd wielokrotnie sprawdzany przez wiele lat nie budził zastrzeżeń służb co do legalności pochodzenia, trudno zatem przyjąć, aby u przeciętnego nabywcy, jego cechy budziły wątpliwości. Powód zeznał, iż cena pojazdu była ceną rynkową, a nie wykazano okoliczności przeciwnych. Również akta załączonej sprawy 1 Ds. 1489/15, w szczególności opinie biegłych, nie dowodziły, aby wnioskodawca nie był w dobrej wierze w związku z zakupem i posiadaniem przedmiotowego pojazdu.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca władał przedmiotowym pojazdem w dobrej wierze przez niemalże 7 lat, tym samym spełnione zostały przesłanki do zasiedzenia ciągnika siodłowego marki (...) koloru białego o nr VIN (...), na podstawie art. 174 § 1 k.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił wniosek, o czym orzeczono w pkt. 1 postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 kpc i obciążył nimi w całości uczestników postępowania. Na koszty postępowania składała się opłata od wniosku oraz koszty zastępstwa procesowego wnioskodawcy

SSR Agnieszka Wodzyńska - Radomska